

Talousvaliokunta

Valtioneuvoston selvitys: EU:n uusiutuvan energian direktiivin nojalla annettava komission täytäntöönpanoasetus toimintaohjeista näytön antamiseksi metsäbiomassan kestävyyskriteerien täyttymisestä

Suurelle valiokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Valtioneuvoston selvitys: EU:n uusiutuvan energian direktiivin nojalla annettava komission täytäntöönpanoasetus toimintaohjeista näytön antamiseksi metsäbiomassan kestävyyskriteerien täyttymisestä (E 53/2021 vp): Asia on saapunut talousvaliokuntaan mahdollisia toimenpiteitä varten.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:

- erityisasiantuntija Harri Haavisto, työ- ja elinkeinoministeriö
- erityisasiantuntija Inkeri Lilleberg, työ- ja elinkeinoministeriö
- erikoistutkija Kati Koponen, Teknologian tutkimuskeskus VTT Oy
- tutkimuspäällikkö Matleena Kniivilä, Luonnonvarakeskus
- tutkija Antti Mutanen, Luonnonvarakeskus
- professori Jaana Bäck, Luontopaneeli
- puheenjohtaja Markku Ollikainen, Suomen ilmastopaneeli
- professori Jyri Seppälä, Suomen ympäristökeskus
- toimialapäällikkö Hannes Tuohiniitty, Bioenergia ry
- asiantuntija Karoliina Muukkonen, Energiateollisuus ry
- energia-asiantuntija Anssi Kainulainen, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
- kansainvälisten ja EU-metsäasioiden päällikkö Tuomas Nirkkonen, Metsäteollisuus ry
- toimitusjohtaja Kai Merivuori, Sahateollisuus ry
- suojeluasiantuntija Liisa Toopakka, Suomen luonnonsuojeluliitto ry

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:

- maa- ja metsätalousministeriö
- ympäristöministeriö

VALTIONEUVOSTON SELVITYS

Ehdotus

Maailmanlaajuisin ilmastomuutoksen torjumiseksi on tärkeää, että EU ja sen jäsenvaltiot korvaavat fossiilisia energialähteitä ja lisäävät uusiutuvan energian osuutta energian loppukulutuksesta. Suomi on pitänyt tärkeänä, että metsäbiomassan tuotannon kestävyyttä voidaan tarkastella maatasolla RED II -direktiivin mukaisesti. Suomi on pitänyt myös tärkeänä, että RED II -direktiivin mukainen riskiperusteinen menettelytapa on yksityiskohdiltaan tarkoituksenmukainen ja se on mahdollista toteuttaa mielekkäästi ilman tarpeetonta hallinnollista taakkaa.

Komission täytäntöönpanoa koskeva toimivalta

Suomi tulee komiteakokouksessa vastustamaan komission ehdotusta täytäntöönpanoasetukseksi, jos ehdotusta ei muuteta ennen komitean äänestystä siten, että sen sisältö noudattaa RED II -direktiivin 29 (8) artiklassa komissiolle asetetun täytäntöönpanovalan valtuutusta.

Suomi katsoo, että komissiolle ei ole annettu toimivaltaa antaa täytäntöönpanosäädöksiä RED II -direktiivin metsäbiomassaa koskevien kestävyyskriteerien sisällön tiukentamiseksi siltä osin kuin kyse on asetusehdotuksen mukaisista metsäbiomassaa koskevista kriteereistä (artiklat 3 ja 4) ja LULUCF-kriteereistä (artiklat 5 ja 6). Täytäntöönpanovaltaa koskevan valtuutuksen tarkoituksena on ollut antaa komissiolle toimivalta antaa säädöksiä siitä, millä tavoin toiminnanharjoittajat voivat osoittaa, että kestävyyskriteereitä noudatetaan. Erityisesti Suomi kiinnittää huomiota siihen, että asetusluonnoksessa esitetään sääntelyä, joka osittain laajentaa tai jopa tiukentaa direktiivissä säädettyjen kriteerien sisältöä. Lisäksi Suomi toteaa, että täytäntöönpanovaltaa ei ole voitu siirtää säädöksen keskeisten osien osalta. Komissiolle annettuun täytäntöönpanovaltaan peilaten asetusluonnos antaa rajallisesti toimintaohjeita siitä, millä tavoin toiminnanharjoittajat voivat osoittaa kriteerien täyttymisen. Suomi myös arvioi esimerkiksi osan asetusluonnoksen artiklan 2 määritelmistä olevan tarpeettomia eivätkä ne ole riittävän tarkkarajaisia. Suomi katsoo siten, ettei asetusluonnokseen sisällytetyn sääntelyn luonne noudata sitä, mitä komissiolle on kyseisessä täytäntöönpanovaltuutussäännöksessä säädetty.

Suomi katsoo, että asetusluonnoksessa ehdotetut kansallisilta laeilta ja kansallista tasoa alemman tasoisilta säädöksiltä edellytetyt yksityiskohtaiset sisältövaatimukset eivät ole linjassa komissiolle annetun täytäntöönpanotoimivallan kanssa.

Suomi edellyttää, että komissio noudattaa sille annettua täytäntöönpanotoimivaltaa. Komission tulisi muuttaa asetukseen sisältyvään sääntelyn luonnetta valtuutuksen mukaiseksi toimintaohjeeksi. Asetusluonnoksessa ehdotetut kansallisen lainsäädännön yksityiskohtaiset sisältövaatimukset tulisi muuttaa esimerkinomaiseksi listaukseksi mahdollisista säännöksistä, joilla voidaan osoittaa kriteerien noudattaminen. Vaihtoehtoisesti komission tulisi poistaa kokonaan asetuksesta yksityiskohtaiset täytäntöönpanotoimivallan ylittävät kansallista metsälainsäädäntöä koskevat säännösvaatimukset.

Täytäntöönpanoasetuksen vaikutukset toimeenpanoon

Valiokunnan lausunto TaVL 21/2021 vp

Suomi toteaa, että asetusluonnoksen mukaisen sääntelyn vaikutukset luovat epävarmuutta laajemmin metsäbiomassan kestävyys osoittamiseen, sillä on epätodennäköistä, että ehdotuksen mukaiset kriteerit täyttyvät myöskään muissa jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa. Suomi katsoo, että ehdotetussa muodossa täytäntöönpanoasetus ei saavuta sille asetettuja tavoitteita.

Suomi pitää hyvänä, että toiminnanharjoittajien hallinnollisen taakan minimoiseksi jäsenvaltiot voivat laatia kansallisia tietokantoja täytäntöönpanoasetuksessa edellytettyjen kohtien täyttymisestä kansallisesti.

Valtioneuvoston kanta

Metsäbiomassan kestävyyskriteereistä säädetään RED II -direktiivissä. Kestävyyskriteerisääntely on kansallisesti toimeenpantu biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain (393/2013) muutoslailla (967/2020). Metsäbiomassaa koskevat kestävyyskriteerit liittyvät hakkuiden laillisuuteen, metsän uudistamiseen hakatuilla alueilla, luonnonsuojelutarkoitukseen osoitettujen alueiden suojeluun, haitallisten vaikutusten minimointiin maaperän laadun ja biologien monimuotoisuuden säilyttämisessä hakkuiden yhteydessä sekä metsien pitkän aikavälin tuotantokapasiteetin ylläpitoon ja parantamiseen. RED II -direktiivin mukaisesti metsäbiomassan kestävyyskriteerien täytyminen perustuu niin kutsuttuun riskiperusteiseen arviointiin. Kriteerien täyttymistä arvioidaan ensisijaisesti maatasolla voimassa olevan lainsäädännön ja käytössä olevien seuranta- ja täytäntöönpanosuunnitelmien kautta ja toissijaisesti hankinta-alueetasolla käytössä olevien hallintajärjestelmien kautta. Lisäksi metsäbiomassan on täytettävä maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta koskevat vaatimukset (LULUCF-vaatimukset) joko maa- tai hankinta-alueetasolla. RED II:n 29 (8) artiklan nojalla komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan toimintaohjeet näytön antamisesta sen osoittamiseksi, että direktiivissä vahvistettuja metsäbiomassaa koskevia kriteereitä noudatetaan.

Komissio on tilannut hollantilaiselta Navigantilta selvityksen RED II:n kestävyyskriteerien täytäntöönpanon ohjeistuksen valmisteluun liittyen. Selvityksen yhtenä osana oli tarkoitus arvioida, miten jäsenvaltioiden sekä viiden EU:n ulkopuolisen valtion kansalliset lainsäädännöt täyttävät maataso kriteerit. Selvityksen viimeisimmän luonnoksen mukaan Suomi täyttää kaikki metsäbiomassan tuotantoa koskevat kriteerit maatasolla.

Komissio julkaisi 31.3.2021 ehdotuksensa RED II -direktiivin nojalla annettavasta täytäntöönpanoasetuksesta. Komission asetusluonnoksessa on annettu tarkentavia säännöksiä metsäbiomassan kestävyyskriteerien osoittamisesta niin maa- kuin hankinta-alueetasolla sekä maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta koskevan vaatimuksen osoittamisesta niin ikään maa- ja hankinta-alueetasolla.

Kestävyyskriteerien noudattamisen arviointi maatasolla

Asetusluonnoksessa tarkennetaan RED II:n 29 (6) artiklan a alakohdassa säädettyjä metsäbiomassaa koskevia kestävyyskriteereitä, joiden pitää täytyä maatasolla.

Asetusluonnoksen 3 (1) artiklan b kohdan ii alakohdan mukaan metsien uudistamisvelvoite täyttyy maatasolla, jos kansallisessa lainsäädännössä edellytetään metsän uudistamista viiden vuo-

Valiokunnan lausunto TaVL 21/2021 vp

den sisällä hakkuusta. Lisäksi lainsäädännössä tulee olla vaatimuksia siitä, että metsän biologinen monimuotoisuus ei saa heikentyä uudistetulla metsäalueella. Aarniometsiä tai luonnonmukaisia metsiä ei saa muuttaa istutusmetsiksi. Suomen metsälainsäädäntöön ei sisälly edellä mainittuja vaatimuksia.

Asetusluonnoksen 3 (1) artiklan b kohdan iv alakohdan mukaan maaperän laadun ja biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen voidaan asetusluonnoksen mukaan osoittaa toteutuneen kansallisesti osoittamalla, että kansallisessa lainsäädännössä on säännöksiä, joilla suojellaan maaperää, eliölajeja ja luontotyyppejä hakkuiden aikana ja säännöksiä, joissa säädetään kantojen, juurien, kuolleiden puiden sekä tarvittaessa neulojen ja lehtien korjuusta. Suomessa ei ole kantojen, juurien, lahopuiden tai neulasten ja lehtien korjuuta koskevaa lainsäädäntöä.

Asetusluonnoksen 3 (1) artiklan b kohdan v alakohdan mukaan metsän pitkän aikavälin tuotantokapasiteetin säilyttäminen täyttyy maatasolla, mikäli kansallisesti sovellettavilla laeilla varmistetaan, että metsän hakkuut eivät ylitä keskimääräistä vuotuista kasvua ja hakkuut eivät haittaa metsän ja siihen liittyvien ekosysteemipalveluiden terveyttä. Kansalliseen metsälakiin ei sisälly nimenomaista säännöstä metsien kasvun ja hakkuiden suhteesta, joskin metsälaki (1093/1996) ja KEMERA-lainsäädäntö varmistavat metsien puuntuotantokapasiteetin ylläpidon. On epävarmaa, täyttääkö Suomi kyseisen kriteerin maatasolla.

Mikäli asetus hyväksytään komiteassa luonnoksen mukaisena, merkittävä osa jäsenvaltioista, todennäköisesti mukaan lukien myös Suomi, eivät täyttäisi metsäbiomassan kaikkia kestävyyskriteerivaatimuksia maatasolla. Keskeisenä syynä tähän on, että metsä- ja ympäristölainsäädännössä ei säädetä yksittäisistä vaatimuksista asetusluonnoksessa kirjatulla tarkkuudella. Suomen kansalta keskeiset kriteerit, jotka koskevat metsän uudistamisvelvoitetta hakkuun jälkeen, haitallisten vaikutusten minimointia maaperän laadun ja biologisen monimuotoisuuden säilyttämisessä sekä metsien pitkän aikavälin tuotantokapasiteetin ylläpitoa ja parantamista edellyttäisivät metsälainsäädännön muuttamista maatason riskiarvioinnin täyttymiseksi, jos maatason tarkastelu tehdään asetusluonnoksen mukaisesti. Lisäksi maatason kriteerien yksityiskohtaiset vaatimukset ovat ongelmallisia, koska ne ottavat huomioon eri maiden olosuhteita.

Jos metsäbiomassaa koskevat kriteerit eivät täyty maatasolla, metsäbiomassaa käyttävien toiminnanharjoittajien olisi osoitettava näiden kriteerien täittyminen hankinta-alueella. Maatason tarkasteluun verrattuna hankinta-alueen tarkastelut lisäävät toiminnanharjoittajien hallinnollista rasitetta ja siten myös toiminnanharjoittajien hallinnollisia kustannuksia. Jos kestävyyskriteerien tarkastelu siirtyisi pääsääntöisesti hankinta-alueelle, se saattaisi heikentää myös toiminnanharjoittajien investointihalukkuutta.

Osa asetusluonnoksen mukaisista hankinta-alueen vaatimuksista ovat kuitenkin tiukempia kuin maatasolla, minkä vuoksi kestävyys osoittaminen myös hankinta-alueella voi hallinnollisesti toteuttavana olla kohtuuttoman haastavaa. Suomi haluaa kiinnittää huomioita siihen, että mikäli toiminnanharjoittaja ei pysty maa- eikä hankinta-alueella osoittamaan kaikkien kestävyyskriteerien täyttymistä, katsotaan metsäbiomassaerä kestävämmäksi. Kestävämmästä metsäbiomassasta tuotettua energiaa ei voida huomioida Suomen uusiutuvan energian tavoitteissa eikä se ole tukikelpoista.

Valiokunnan lausunto TaVL 21/2021 vp

Kestävyyssuhteiden noudattamisen arviointi hankinta-alueella

Metsäbiomassa koskevien kriteerien noudattamisen arviointi hankinta-alueella on maatalouden tarkastelua yksityiskohtaisempi. Kriteerien sisältö noudattelee pääosin maatalouden säädettyjen kriteerien sisältövaatimuksia. Asetusluonnoksen 4 (1) artiklan mukaan hankinta-alueella käytössä olevien hallintajärjestelmien edellytetään varmistavan, että esimerkiksi metsälle annetaan vähintään viiden vuoden uudistumisjakso hakkuiden jälkeen ja että uudistetulla metsäalueella ei tapahdu biologisen monimuotoisuuden heikkenemistä. Lisäksi hankinta-alueella edellytetään asetukset luonnoksessa listattujen lieventämistoimien käyttöönottoa maaperän laadun ja biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi, kuten esimerkiksi juurien ja kantojen korjuukielltoa. Kriteerien noudattamisen toteamiseksi toiminnanharjoittajan on esitettävä muun muassa metsänhoitosuunnitelmia, ympäristövaikutusten arviointia sekä asiaankuuluvien todennusten tuloksia ja käyttämällä muun muassa kansallisia ja kansainvälisiä tietokantoja sekä virallisia karttoja ja satelliittikuvia. Asetusluonnoksessa täsmennettyjen hankinta-alueen kriteerien osoittaminen on hallinnollisesti haastavaa jopa Suomessa ja ne voivat vaikuttaa merkittävästi muista jäsenvaltioista ja kolmansista maista peräisin olevan metsäbiomassan kestävyys osoittamiseen.

LULUCF -vaatimus

RED II -direktiivin 29 (7) artiklan a alakohdan mukaan valtio täyttää maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta koskevat vaatimukset maatalouden, mikäli se on Pariisin sopimuksen osapuoli ja sen on antanut ilmastonmuutosta koskevaan YK:n puitesopimukseen kansallisesti määritellyn panoksen (NDC). Asetusluonnoksen 5 artikla täsmentää kansallisesti annettavan panoksen sisältövaatimuksia edellyttäen, että panos integroi maa-, metsätalous- ja maankäyttöalat joko yhdeksi maa-, metsä- ja muun maankäytön (AFOLU) alaksi tai maatalouden ja LULUCF-alaksi erikseen, se selittää miten maa-, metsätalous- ja maankäyttöalat on otettu panoksessa huomioon ja se laskee maa-, metsä- ja maankäyttöalojen päästöt ja poistot maan yleiseen päästövähennystavoitteeseen, mukaan lukien metsäbiomassan korjuuseen liittyvät päästöt. Hankinta-alueella toiminnanharjoittajalta edellytetään muun muassa dokumentoituun historiaan pohjautuvien referenssitason laskentaa sekä keskimääräisten hiilinielujen ja -varantojen arvioimista hankinta-alueella. Hankinta-alueella edellytettävien toimien voidaan arvioida olevan toiminnanharjoittajille haastavia tai jopa ylivoimaisia. Lisäksi tulokset riippuvat simulointien oletuksista ja mallien ominaisuuksista, joka heikentää sääntelyn yhdenmukaistavaa vaikutusta.

Huomionarvoista on, että n. 130 toiminnanharjoittajan tulee ehdotetun asetuksen mukaisesti osoittaa metsäbiomassan kestävyyskriteerien täyttyminen.

VALIOKUNNAN PERUSTELUT

Sääntelyn tausta ja tavoite

Metsäbiomassan kestävyyskriteereistä säädetään uusiutuvan energian direktiivissä (RED II). Kestävyys sääntely on kansallisesti täytäntöön pantu ns. kestävyyslaissa eli biopolttoaineista, biopöytäaineista ja biomassapolttoaineista annetussa laissa. Nyt käsiteltävässä ehdotuksessa on kyse täytäntöönpanosääntelystä: komissio voi antaa direktiivin nojalla täytäntöönpanosäädöksiä, joilla

Valiokunnan lausunto TaVL 21/2021 vp

vahvistetaan toimintaohjeet näytön antamisesta sen osoittamiseksi, että direktiivissä vahvistettuja metsäbiomassaa koskevia kriteereitä noudatetaan.

Metsäbiomassan kestävyyskriteerien täyttyminen perustuu riskiperusteiseen arviointiin. Kriteerien täyttymistä arvioidaan ensisijaisesti maatasolla voimassa olevan lainsäädännön ja käytössä olevien seuranta- ja täytäntöönpanosuunnitelmien kautta sekä toissijaisesti hankinta-alueetasolla käytössä olevien hallintajärjestelmien kautta. Sääntelyn taustalla olevan, komission julkaiseman selvityksen perusteella Suomen arvioitiin täyttävän kriteerit maatasolla. Sen sijaan nyt käsiteltävä komission asetusluonnos voisi johtaa toisenlaiseen arviointiin.

Täytäntöönpanoasetuksen sisältö, luonne ja vaikutukset

Komission asetusluonnoksen keskeiset ongelmat liittyvät siihen, että siinä ehdotettu sääntely osittain laajentaisi ja tiukentaisi RED II -direktiivissä säädettyjen kriteerien sisältöä. Esimerkiksi metsän uudistamista ja biodiversiteetin ylläpitoa koskevat vaatimukset ovat tältä kannalta ongelmallisia. Talousvaliokunta yhtyy asiantuntijoiden arvioon siitä, että esitetyn sääntelyn sisältö ja luonne ylittää komissiolle direktiivissä säädettyä täytäntöönpanovaltaa. Kysymys on merkittävä myös periaatteellisesti lainsäädäntöprosessin legitimitetin kannalta.

Kestävyyskriteerien täyttymisellä on ratkaiseva merkitys: mikäli toiminnanharjoittaja ei pysty maa- tai hankinta-alueetasolla osoittamaan kaikkien kriteerien täyttyvän, metsäbiomassaerä katsotaan kestävämmäksi. Tällaisesta metsäbiomassasta tuotettua energiaa ei voitaisi huomioida Suomen uusiutuvan energian osuudessa eikä se olisi tukikelpoista.

Suomen kannalta täytäntöönpanoasetuksen keskeiset kielteiset vaikutukset liittyvät arvioon, että ehdotetussa muodossaan sääntely johtaisi siihen, ettei Suomi maatasolla täyttäisi kestävyyskriteereitä, vaan kestävyys täytyisi osoittaa hankinta-alueittain. Tämän on arvioitu voivan vaarantaa uusiutuvan energian tavoitteiden saavuttamisen, joka Suomessa nojaa merkittävästi metsäbiomassaan. Kansallisessa lainsäädännössä ei säädetä yksittäisistä vaatimuksista nyt käsiteltävässä asetusluonnoksessa määritellyllä tarkkuudella; Suomen järjestelmän kokonaisuus perustuu metsälainsäädäntöön, Tapion julkaisemien metsänhoidon suositusten, valtakunnan metsien inventoinnin (VMI) sekä valtakunnallisesti ja metsäkeskuksittain tehtävään seurantaan. Lähes kaikki suomalaiset metsätilat ovat sertifiointin piirissä, ja niillä on voimassa oleva metsätaloussuunnitelma.

Suomen tavoitteena on ollut, että kestävyyskriteerien täyttyminen pystyttäisiin osoittamaan maatasolla hallinnollisen taakan välttämiseksi. Metsäenergian kestävyyskriteerit koskevat Suomessa suurta määrää, noin 130:tä toiminnanharjoittajaa. Kestävyyskriteerien aluekohtainen tarkastelu voisi lisätä taakkaa merkittävästi, saattaa toimijoita eriarvoiseen asemaan, lisätä oikeusepävarmuutta ja siten heikentää metsäsektorin kilpailukykyä. Asian vaikutuksia voi toisaalta jossain määrin lievittää se, että Suomesta löytyy myös esimerkillistä tietotaitoa hankintaerien seurantaan ja raportointiin.

Valiokunnan lausunto TaVL 21/2021 vp

Kestävä metsätalous ja ennustettava toimintaympäristö

Kestävän, tiedepohjaisen metsätalouden harjoittamisen ja kehittämisen sekä toiminnan kestävyysosoittamisen lähtökohdat ovat Suomessa hyvät. Nykyinen lainsäädäntö asettaa selkeät reunaehdot ja rajoitteet metsän käytölle ja hoidolle. Samoin asiaa koskevat suositukset ja jatkuva seuranta mahdollistavat erilaisten kestävyysindikaattorien seurannan. Kokonaiskestävyys luonnon monimuotoisuuden ja metsien kestävä käytön mahdollistamisen näkökulmasta on varmistettava.

Suomen EU-politiikan ja -vaikuttamisen linjauksena on ollut metsäpolitiikan säilyttäminen kansallisessa päätäntävällässä. Linjauksen tausta ja tavoite on perusteltu ja tärkeä. Talousvaliokunta kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että tämän linjauksen ja Suomen metsätalouden kestävyysosoittamisen ja ymmärrettäväksi tekemisen välillä voi olla myös jännite. Biomassan kestävyysosoittamisen selkeyttäminen ja ohjeiden tulkinnanvaraisuuden vähentäminen voivat sinänsä palvella toimintaympäristön selkeyttämistä ja ennustettavuutta samoin kuin kestävyysosoittamisen kriteerien sääntely laintasoisesti. EU-tasoisien kestävyyskriteerien tulee taata yritysten yhtäläiset kilpailuedellytykset ja antaa toiminnanharjoittajille selkeät ohjeet kriteerien täyttämisestä.

Kansallisen toimivallan korostaminen metsäpolitiikassa ei itsessään varmista asiaa koskevan EU-vaikuttamisen onnistumista. EU:n lainsäädäntö sekä ilmasto- ja energiapolitiikan linjaukset tosiasiassa vaikuttavat laajasti metsien käytön edellytyksiin, ja eri sektorien sääntely on keskenään vuorovaikutuksessa. Yksi esimerkki tästä on myös EU:n rahoituslainsäädännön taksonomian ja RED II -direktiivin välinen kiinteä yhteys. Komission ehdotuksessa metsätalouden ilmastokriteereiksi toimijalla olisi mahdollisuus osoittaa taksonomian mukaisuus, jos RED II:n puunhankinta-alueen kestävyyskriteerit täyttyvät. Nämä yhtymäkohdat korostavat sitä, ettei yksin se, että metsäpolitiikka kapeasti ymmärrettynä olisi kansallisessa päätäntävällässä, turvaa kestävä metsäsektorin toiminta- ja kehittymisedellytyksiä.

Talouden murrokseen liittyvä vaatimus reilusta siirtymästä korostaa myös lainsäädäntö -prosessin rakenteiden kunnioittamisen merkitystä. Yritysten toimintaympäristön ja metsäsektorin kilpailukykyyn kannalta on keskeistä, että metsätalouden kestävyyttä arvioidaan tieteellisin perustein ja alueelliset erityispiirteet huomioiden ja että Suomen metsätalouden tila ja toimintatavat voidaan osoittaa ja tehdä ymmärretyksi EU-tasolla. Nyt käsiteltävän sääntelyn yhtymäkohdat energia- ja ilmastopolitiikan kokonaisuuteen korostavat ehdotuksen merkittäviä periaatteellisia ja sisällöllisiä ongelmia ja ristiriitaisuutta taustalla olevan RED II -direktiivin kanssa. Talousvaliokunta katsoo, että Suomen tulee edistää tieteellisesti perusteltuja ja metsien kestävä käytön mahdollistavia, hallinnollisesti joustavia ja alueelliset ja lainsäädännölliset erityispiirteet mahdollistavia direktiivin mukaisia ratkaisuja kestäväan metsätalouteen ja viime kädessä vastustaa asetushdotuksen hyväksymistä ehdotetussa muodossaan.

VALIOKUNNAN LAUSUNTO

Talousvaliokunta ilmoittaa,

Valiokunnan lausunto TaVL 21/2021 vp

että se yhtyy asiassa valtioneuvoston kantaan korostaen edellä esitettyjä näkökohtia.

Helsingissä 2.6.2021

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Juhana Vartiainen kok
varapuheenjohtaja Hanna Kosonen kesk
jäsen Atte Harjanne vihr
jäsen Mari Holopainen vihr
jäsen Hannu Hoskonen kesk
jäsen Eeva Kalli kesk
jäsen Riitta Mäkinen sd
jäsen Matias Mäkynen sd
jäsen Janne Sankelo kok
jäsen Joakim Strand r
jäsen Veikko Vallin ps
jäsen Tuula Väättäinen sd
jäsen Johannes Yrttiaho vas

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Lauri Tenhunen